

«Berdin ikasten dira bi ereduak, bi rolak, erasotzailearena eta biktimarena. Eta erasotzaileak ez du kasualitatez aukeratzen biktima, erakarpen handia dago bien artean. Biek tandem osatzen dute sistema bortitz hori osatzeko, eta biek sufritzen dute ikaragarri»

Irudiotan Gotzon Carcarrek Zolinan, Aranguren bailaran, lanerako dituen zenbait txoko. Bertan dauka etxea eta kontsulta.

izaten ari ziren ikertzeko. Galdetuz eta galdetuz iritsi ginen arazoaren muinera: Aita lantokian erasoak jasaten ari zen azken bost urteetan. Kostatu zitzaion onartzea, baina horrela zen, eta bera biktima paperean zegoen, ez zuen ezer egiten egoera aldatzeko. Aitarenean biktimismo horrek eragin zuzena zeukan alabaren biktimismoan. Ez da erraza hortik ateratzea, baina ariketa hori beharrezkoa da».

Eta hona iritsita, ondorio gogorra iradokitzen du Carcarrek, erasotzaileak erasotzaile izaten ikasten duen bezala, biktimak biktima izaten ikasten duela alegia. «Berdin ikasten dira bi eredu horiek, bi rolak, erasotzailearena eta biktimarena. Eta erasotzaileak ez du kasualitatez aukeratzen biktima, erakarpen handia dago bien artean. Biek tandem osatzen dute sistema bortitz hori osatzeko. Eta asko sufritzen dute, biek gainera».

Baina, zergatik? Zein da hori guztia egiteko motibazioa?

«Haurrak –bai erasotzailea eta bai biktima– gurasoak imitatzen ari dira. Zergatik? Haiek bezalakoak izateko. Zertarako? Onartuak izateko. Gurasoei erakusteko haiek bezalakoak direla, haiek bezala funtzionatzen dutela. Mezua garbia da: ‘maite nauzue orain?’. Gurasoen errekonozimendua, onarpenera eta maitasuna jaso nahi dute. Eta hemen dator paradokikoena: Bai erasotzaileak eta bai biktimak, norberak bere rola martxan jartzen duenean,

helburu bakarra dauka: gurasoen maitasuna».

Bullyngaren fenomenoaren ertz propio horretatik ikusten eta lantzen du Gotzon Carcarrek eta, ondorioz, horri aurre egiteko modu osoagoak behar direla uste du, «arazoaren faktore guztiak kontuan hartzen dituzten formulak». «Gurasoek konponketa bat exijitzen dute, baina beren burua ukitu gabe. Horrelako egoera batean tresnak eskaini behar zaizkio haurrari bere sufrimendua kudeatzeko. Horretarako,

eskolan ez ezik, etxean ere aztertu behar da zer gertatzen ari den eta zergatik. Esku hartze askoz orokorragoa behar da arazoa benetan konpondu nahi badugu. Gaur egungo ereduak askarria da, ez delako begiratzen sakonean erasotzailearen eta biktimaren intentzioa zein den, zertarako egiten duen egiten duena. Profesionalek esaten dute boteretsua sentitzea edota ingurukoaren arreta lortzea dela helburua. Hori ez da benetako helburua, sakoneko mezua beste

bat da: Eman maitasuna. Horrek, baina, errealitate krudel bat jartzen du agerian: haurrak ez duela behar duen maitasuna jaso».

MAITE ZAITUT ETA NAHI ZAITUT

Behin hona iritsita, Gotzon Carcarrek garrantzitsutzat jotzen du «maite» eta «nahi» aditzen arteko bereizketa egitea. «Gaur egun erraz erabiltzen dugu ‘maite zaitut’, baina askotan beste gauza bat esan nahi dugu: nahi zaitut edota behar zaitut. Nahi izatea edo behar izatea kanpoan dagoen zerbait lortzea da, kanpotik barnera doan energia da. Maitatzea, berriz, barrutik kanporako energia da. Maite zaitut eta ez dago trukekerik, ez dut ezer espero trukean. Maite zaitut eta maitasuna ematen dizut».

Hitzaldiaren izenburura bueltatuz, “Bullyng, drama bai, aukera ere bai”, bistakoa da drama handia dela gertaera bortitz hori. Baina, tamaina bereko aukera al da? «Bullyng drama handi bat da. Baina horrekin bukatzeko ezagutzen dudana bide onena, bakarra ez bada, arazoaren kontzientzia hartzea eta nork bere burua lantzea da. Horretarako askotan laguntza profesionala behar da. Baina norberak bere burua landu behar du, ariketa kontziente bat egin behar du, bere seme-alabari laguntzeko. Berdin erasotzailea edo biktima izan. Egin kontu bata zein besteak etxean ikasi dutela rol hori. Beraz, horrek esan nahi du etxean bi ereduak zeudela; erasotzailearena eta biktimarena. Hartara, edozein unetan aldatu daiteke rola, erasotzailea biktima bihurtu daiteke eta, alderantziz. Hori askotan gertatzen da».

Gaur egungo egoerari begira, Carcarren ustez ez daude lehen baino bullyng kasu gehiago, «baina hobeto identifikatzen dira». «Kontzientzia gehiago dago eta erasoak lehenago identifikatzen dira. Hori aprobetxatu behar da irtenbide onak martxan jartzeko, badaudelako arazoari buelta emateko moduak. Baina familiekin lan egitea ezinbestekoa da. Haurren eragin handiena duen ereduak gurasoena da. Eta hitzek ez dute balio, jarri behar dute balioa».